

Sygn. akt II KZ 9/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R.P.J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 marca 2018 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 5 lutego 2018 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi
Apelacyjnemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 lutego 2018 r. do Sądu Apelacyjnego w W. wpłynęła kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego R.P.J. od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt XVIII K(...).

Zarządzeniem z dnia 5 lutego 2018 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w W., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji jako wniesionej po terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego i zarzucił:

1. „mający wpływ na treść zarządzenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na wadliwym ustaleniu, jakoby odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 29 listopada 2017 r. w sprawie II AKa (...) wraz z

uzasadnieniem doręczony został obrońcy skazanego w dniu 21 grudnia 2017 r., podczas gdy w rzeczywistości doręczony został w dniu 9 stycznia 2018 r.,

2. będącą konsekwencją powyższego i mającą wpływ na treść zarządzenia obrazę przepisu postępowania, w szczególności art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. poprzez uznanie, że kasacja w sprawie niniejszej wniesiona została przez obrońcę skazanego po terminie”.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zainicjowane przez obrońcę skazanego R.P.J. postępowanie „okołokasacyjne” dotknięte było wadami.

W zaskarżonym zarządzeniu podniesiono, że obrońca skazanego złożył kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 29 listopada 2017 r. po terminie, a mianowicie w dniu **2 lutego 2018 r.** Wskazano, że odpis tego wyroku z uzasadnieniem obrońca skazanego – adw. R. B. otrzymał w dniu **21 grudnia 2017 r.** (vide elektroniczne pokwitowanie odbioru k. 1009), zatem 30-dniowy termin do wniesienia kasacji upłynął w dniu 20 stycznia 2018 r., co w konsekwencji spowodowało odmowę przyjęcia kasacji.

Powyższe ustalenia uznać należy jednak za wadliwe. Jak wskazuje obrońca skazanego w zażaleniu, z adnotacji pocztowych na kopercie, w której wyrok Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem doręczono obrońcy, wynika, że przesyłka zawierająca przedmiotowy wyrok nadana została w Urzędzie Pocztowym W.1 w dniu 19 grudnia 2017 r. i dwukrotnie, tj. w dniach 22 grudnia 2017 r. oraz 2 stycznia 2018 r. była awizowana. Odebrana została przez pracownika Kancelarii adw. R. B. w dniu **9 stycznia 2018 r.** (vide kopia: koperty k. 1030, strony z dziennika korespondencyjnego Kancelarii k. 1037).

Ustalenia te znajdują potwierdzenie w wydruku z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej (k. 1031-1034) oraz oświadczeniach: Naczelnika Urzędu Pocztowego W. 34 i doręczyciela Poczty Polskiej T. L., złożonych na piśmie i załączonych do zażalenia (k. 1038 i 1039).

Wprawdzie z wydruku z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej wynika nadto, iż doręczenie przedmiotowej przesyłki faktycznie nastąpiło w dniu 21 grudnia 2017 r., jednak jak słusznie przyjmuje żalący, okoliczność ta jest o tyle

nieprawdopodobna, że w systemie tym zawarte są również późniejsze informacje o próbie doręczenia, przekazaniu do doręczenia i awizach przesyłki.

Również podjęte przez obrońcę skazanego działania w celu wyjaśnienia powyższej sytuacji pozwoliły na ustalenie, że doręczyciel Poczty Polskiej T.L. w dniu 21 grudnia 2017 r. przy wydawaniu wcześniej już pokwitowanej w formie podpisu na tablecie korespondencji, nie posiadał i nie doręczył jej (listu o nr.....). Korespondencja ta w dniu 22 grudnia 2017 r. została przez T. L. awizowana w Urzędzie Pocztowym W. 34.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone zarządzenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w W., który dokona kontroli formalnej kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 29 listopada 2017 r., uwzględniając powyższe uwagi.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.